

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΑΡΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: ΟΤΑΝ ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΚΑΝΕΙ...ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΠΛΗΞΗ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

 vwoman.gr/stavroula-arampatzoglou-otan-to-talento-kanei-mia-deuteri-ekplihh-ston-erota/

VWOMAN

December 6, 2021

Η ταλαντούχα Θεσσαλονικιά ηθοποιός με αφορμή το έργο «Η δεύτερη έκπληξη του έρωτα», στο οποίο και πρωταγωνιστεί μιλάει για τον έρωτα, τη μοναξιά της πανδημίας και την αγκαλιά που την έκανε να κλάψει.

Της Σοφίας Αποστολίδου

Η Σταυρούλα Αραμπατζόγλου είναι μια ηθοποιός γεμάτη ταλέντο που εντυπωσιάζει με κάθε της ερμηνεία. Διαθέτει μία μοναδική ικανότητα να μεταμορφώνεται και να σε κάνει να βιώνεις ακόμα και τα πιο μύχια συναισθήματα του ρόλου που ερμηνεύει. Ίσως, αυτό να οφείλεται στις ακαδημαϊκές σπουδές της στην ψυχολογία, καθώς είναι απόφοιτη ψυχολογίας του πανεπιστημίου του Sheffield. Την έχουμε απολαύσει μεταξύ άλλων τηλεοπτικά στο «Όλα στον Αέρα», στα «Άγρια παιδιά», στο «Litsa.com» και στην «Πολυκατοικία». Επίσης, στην «Οικογενειακή γιορτή», στον «Αγαπητικό της Βοσκοπούλας» και στην «Ελένη» στις σκηνές του Κ.Θ.Β.Ε. Αυτή τη σεζόν υποδύεται τη «Μαρκησία» στην «Δεύτερη έκπληξη του έρωτα» του Μαριβώ που ανεβαίνει στο **Βασιλικό Θέατρο**, σε μετάφραση-σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβασιλείου. Από τα πρώτα λεπτά της συζήτησης, η Σταυρούλα Αραμπατζόγλου σε κερδίζει και ως άνθρωπος, με την ευγένεια της, τη μειλίχια φωνή της και τον άρτιο τρόπο σκέψης της. Η ίδια μίλησε για την αγκαλιά που την έκανε να κλάψει και για τον έρωτα, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο οι γυναίκες θα προσδιορίσουν και πάλι τα δικά τους θέλω. Αποκάλυψε την απόλυτη μοναξιά που βίωσε λόγω της covid-19 και μοιράστηκε με την Vwoman την επαναστατική πράξη που πρέπει να κάνουμε συνεχίζοντας να ζούμε στις δυσκολίες της πανδημίας.

Πώς γεννήθηκε η επιθυμία σας να γίνετε ηθοποιοί;

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου ήθελα να γίνω ηθοποιός, χωρίς να ξέρω το γιατί. Στην πορεία των χρόνων η επιθυμία μου αυτή μετουσιώθηκε σε μια αγάπη για τις ανθρωπιστικές επιστήμες. Αυτός ήταν και ο λόγος που επέλεξα να σπουδάσω στο τμήμα ψυχολογίας. Μόλις ολοκλήρωσα τις σπουδές μου ξεκίνησα να φοιτώ στην δραματική σχολή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος.

Τι σας οδήγησε να αφήσετε την ψυχολογία και να σπουδάσετε υποκριτική;

Την ψυχολογία δεν την άφησα ποτέ. Όμως, το θέατρο το ερωτεύτηκα! Με όλα αυτά που εμπειρικλείει ο έρωτας: την ένταση, τις δυσκολίες, τις δυνατές στιγμές, την αγάπη. Το θέατρο και η ψυχολογία είναι συναφή, καθώς αμφότερα είναι ανθρωποκεντρικά και έχουν να κάνουν με την παρατήρηση και την ακοή. Το θέατρο είναι μία σπουδαία τέχνη, που καλλιεργεί την ψυχή. Παράλληλα, βέβαια είναι και ένας χώρος δύσκολος και ανταγωνιστικός, που επιζητά να θέτεις σωστές προτεραιότητες. Δεν παύει όμως να είναι ένας μεγάλος έρωτας.

Και η παράσταση στη οποία πρωταγωνιστείτε έχει ως θέμα της τον έρωτα. Θα σας θέσω λοιπόν το έρωτα που έθεσε ο συγγραφέας του έργου, ο Μαριβώ. Τελικά, ο έρωτας αφαιρεί τη λογική;

Αυτό είναι ένα διαχρονικό ερώτημα το οποίο απασχολούσε και θα απασχολεί τους ανθρώπους, από την εποχή του Μαριβώ, μέχρι και σήμερα. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό αλλάζει ανάλογα με το κοινωνικό πλαίσιο, τη χρονική στιγμή που συμβαίνει. Αυτό που επιζητούμε όλοι είναι να ζούμε ελεύθεροι. Συχνά, οι άνθρωποι έχουμε την ανάγκη του ελέγχου, όμως το πιο σοφό που έχουμε να κάνουμε είναι να μην έχουμε τον έλεγχο. Και ο έρωτας μας κάνει να χάνουμε τον έλεγχο και να ζούμε πιο ελεύθεροι.

Η Μαρκησία την οποία υποδύεστε έχει χάσει το σύζυγο της και ερωτεύεται και πάλι. Παρ' όλα αυτά δεν της επιτρέπεται να ζήσει με εκείνον που αγαπά γιατί είναι γυναίκα και πρέπει να κρατήσει τη θέση της. Πόσο έχει αλλάξει η θέση της γυναίκας από τον 17 αιώνα όποτε και έγραψε το έργο ο Μαριβώ σε σχέση με τη σημερινή εποχή;

Αν κάποιος το εξετάσει επιδερμικά θα έλεγε αμέσως ότι η θέση της γυναίκας από τον 17^ο αιώνα έως και σήμερα έχει αλλάξει και μάλιστα πάρα πολύ. Ωστόσο, όταν ήρθα αντιμέτωπη με το κείμενο διαπίστωσα πως τελικά τα πράγματα για τις γυναίκες δεν έχουν αλλάξει και τόσο πολύ. Με εντυπωσίασε ειλικρινά πως τα κείμενα ενός άντρα του 16^{ου} αιώνα εξακολουθούν και είναι και σήμερα τόσο επίκαιρα. Βήματα προόδου έχουν γίνει όσον αφορά στην ισότητα των δύο φύλων. Όμως, τα βήματα αυτά είναι μικρά και θέλω να πιστεύω σταθερά. Στην πραγματικότητα «Η δεύτερη έκπληξη του έρωτα» είναι ένα πρώιμο γυναικείο μανιφέστο. Ένα άλλο σημείο του έργου που είναι πολύ επίκαιρο και σήμερα είναι οι αποστάσεις. Σήμερα πρέπει να κρατάμε αποστάσεις για λόγους δημόσιας υγείας. Στην εποχή του Μαριβώ οι άνθρωποι έπρεπε και πάλι να κρατούν αποστάσεις λόγω κοινωνικής θέσεις ή κύρους. Έπρεπε λοιπόν να βρουν έναν τρόπο να εκφράσουν τα συναισθήματά τους κρατώντας αυτές τις αποστάσεις. Το ίδιο ακριβώς καλούμαστε να κάνουμε και σήμερα, λόγω της πανδημίας. Ψάχνουμε να βρούμε έναν τρόπο να δημιουργήσουμε μια αγκαλιά, παρ' όλη την απόσταση που επιβάλλεται να υπάρχει.

Πώς γίνεται τελικά να δημιουργηθεί μια αγκαλιά διατηρώντας όμως την επιβεβλημένη απόσταση;

Σε αυτή την περίπτωση οι άνθρωποι αναπτύσσουν άλλες δεξιότητες. Προσπαθούν να έρθουν κοντά μέσω του λόγου. Γι' αυτό και ο λόγος του Μαριβώ είναι σχεδόν φιλοσοφικός. Ό,τι θέλει να εκφράσει πρέπει να το εκφράσει μόνο μέσα από τις λέξεις και τα λόγια. Βέβαια, τα λόγια καμιά φορά μπερδεύουν τους ανθρώπους. Αυτό συμβαίνει και στη «Δεύτερη έκπληξη του έρωτα». Η Μαρκησία κάποια στιγμή διερωτάται πώς γίνεται εκείνος που αγαπά να την έχει αρνηθεί δημόσια. Είναι όμως μία χήρα και πρέπει να κρατήσει την κοινωνική της θέση της, να μείνει στο ρόλο της.

Έχει αλλάξει ο ρόλος της σύγχρονης γυναίκας τα τελευταία χρόνια στην κοινωνία ή οι έμφυλες διακρίσεις εξακολουθούν και υφίστανται;

Δυστυχώς, ο ρόλος της γυναίκας δεν έχει αλλάξει και πολύ. Έμφυλες διακρίσεις εξακολουθούν και υφίστανται. Οι ανισότητες που υφιστάμεθα ακόμα οι γυναίκες είναι κάτι που με απασχολεί. Πρέπει να γίνουμε η γυναίκα που θέλουμε να είμαστε, όχι αυτή που θέλει η κοινωνία να είμαστε. Σίγουρα χρειάζεται διάλογος για να μπορέσει να γίνει αντιληπτό στις γυναίκες τι είναι πατριαρχικό, ποια είναι τα όρια, τι είναι αποδεκτό και τι όχι σε μία συμπεριφορά. Χρειάζεται πολύ δουλειά για να μπορέσουμε να ανακαλύψουμε εμείς οι γυναίκες τη δύναμή μας. Ο εσωτερικός διάλογος είναι επίσης απαραίτητος, όπως και τα όρια. Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε τι πραγματικά αρέσει σε εμάς και τι κάνουμε απλά και μόνο επειδή είναι κοινωνική επιταγή ή προσδοκία.

Η Μαρκησία, την οποία υποδύεστε, είναι μία γυναίκα που είναι εγκλωβισμένη στα κοινωνικά πρότυπα. Τι αγαπάτε περισσότερο σε αυτήν;

Με συγκινεί η Μαρκησία και αυτή η αντίσταση της. Είναι μία γυναίκα που είναι πιστή στον άντρα που έχασε η οποία ερωτεύεται και πάλι. Με γοητεύει ο τρόπος που αγαπά τη ζωή. Όπως χαρακτηριστικά λέει και ο σκηνοθέτης, ο Βασίλης Παπαβασιλείου είναι αθώα μέσα από τον τρόπο που κινείται και αναδύει τα συναισθήματά της στην επιφάνεια.

Μιλώντας για συναισθήματα, ποιο ήταν το κυρίαρχο συναίσθημα που βιώσατε με την επιστροφή σας στη θεατρική σκηνή με ζωντανό κοινό;

Η πρεμιέρα του έργου ήταν απίστευτα συγκινητική. Τα θέατρα ήταν για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα κλειστά. Είχαμε να παίξουμε μπροστά σε ζωντανό κοινό 2 χρόνια! Η συγκίνηση ήταν τεράστια. Ήταν βέβαια, πρωτόγνωρο και για εμάς τους ηθοποιούς να βλέπουμε το κοινό να φορά μάσκες και να μην μπορούμε να διακρίνουμε αν γελούν-γιατί ξέρετε σε μία κωμωδία το πιο σημαντικό για έναν ηθοποιό είναι να βλέπει τους θεατές να γελούν-όμως μπορούσαμε να το δούμε στα μάτια τους. Η χαρά που επιστρέψαμε και πάλι μπροστά σε ζωντανό κοινό ήταν τεράστια. Είναι μεγάλη χαρά να μπορούμε να κοινωνούμε με άλλους ανθρώπους και να επικοινωνούμε την τέχνη μας, να συμμετέχουμε όλοι μαζί σε μία θεατρική παράσταση. Γιατί, αυτό είναι το θέατρο, αλληλεπίδραση και επικοινωνία μεταξύ κοινού και συντελεστών μίας παράστασης.

Ποια είναι η μεγαλύτερη δυσκολία την οποία καλούμαστε να κάμψουμε λόγω της πανδημίας που βιώνουμε;

Είχα την ατυχία να περάσω τη καραντίνα μόνη μου και μάλιστα νοσώντας με διπλή πνευμονία. Κάποια στιγμή με επισκέφτηκε η καλύτερη μου φίλη. Όταν με άγγιξε άρχισα να κλαίω και έκλαιγα από συγκίνηση για αυτό το άγγιγμα, για αυτή την ανθρώπινη επαφή. Μας λείπει πολύ η αγκαλιά. Δεν έχουμε άλλο δρόμο από το να βρούμε μια αγκαλιά έστω και μεταφορικά. Να αγγίζουμε ό ένας τον άλλον, όχι με τα χέρια, αλλά με το συναίσθημα. Αυτό που πρέπει να έχουμε κατά νου είναι ότι μέσα σε μια τέτοια συνθήκη την οποία βιώνουμε η μοναδική ειλικρινής επανάσταση που μπορούμε να κάνουμε είναι να συνεχίσουμε να ζούμε!

Τι αγαπάτε περισσότερο στη «Δεύτερη έκπληξη του έρωτα»;

Είναι ένα πολύ όμορφο έργο του Μαριβώ, που σκηνοθετεί ο σπουδαίος Βασίλης Παπαβασιλείου, ο οποίος έχει ακουμπήσει το συγγραφέα, καθώς είναι το πέμπτο έργο του Μαριβώ που ανεβάζει. Είναι μεγάλη μου χαρά και τιμή που με διάλεξε και με

εμπιστεύτηκε ο Βασίλης Παπαβασιλείου. Είναι υπέροχο το συναίσθημα να συνεργάζομαι μαζί του. Για τον Βασίλη Παπαβασιλείου το πιο σημαντικό στοιχείο μίας παράστασης είναι ο άνθρωπος και είναι κάτι που με κάνει να το αισθάνομαι συνέχεια.

INFO:

Η Δεύτερη έκπληξη του έρωτα

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση–Σκηνοθεσία: Βασίλης Παπαβασιλείου

Σκηνικά–Κοστούμια: Άγγελος Μέντης

Δραματουργία– Μουσική επιμέλεια– Συνεργάτης σκηνοθέτης: Νικολέτα Φιλόσογλου

Επιμέλεια κίνησης: Δημήτρης Σωτηρίου

Φωτισμοί: Ελευθερία Ντεκώ

Βοηθός σκηνοθέτη: Άννα Μαρία Ιακώβου

Βοηθός Σκηνογράφου–ενδυματολόγου: Έλλη Ναλμπάντη

Οργάνωση Παραγωγής: Αθανασία Ανδρώνη- Μαρίνα Χατζηϊωάννου

Οδηγός σκηνής: Γιάννης Παλαμιώτης

Παίζουν (αλφαβητικά): Σταυρούλα Αραμπατζόγλου (Μαρκησία), Γιώργος Καύκας (Ιππότης), Θέμης Πάνου (Ορτένσιος), Ταξιάρχης Χάνος (Κόμης), Ζωή Μυλωνά (Λιζέτ), Γιώργος Κολοβός (Λουμπέν)

Watch Video At: <https://youtu.be/OyGcXqGMizA>